

Rec Nya ÅLAND 110215 för LETTAR

Massiv manifestation över mörker och ljus

Konsert "Lobgesang"

Alandica söndagen den 13 februari. Ålands sång- och musikförbunds projektkör och Kungliga Tekniska högskolans Akademiska Kapell. Theresé Karlsson sopran, Frida Österberg mezzosopran, Christian Juslin tenor. Dirigenter Gunnar Julin, Kaj-Gustav Sandholm.

År 1840 planerar Leipzig firandet av att det gått 400 år (så där ungefär!) sedan Johannes Gutenberg uppfann den europeiska boktryckarkonsten. Felix Mendelssohn-Bartholdy anlitas för att skriva två verk för jubileet. Det ena är hans andra symfoni, Lobgesang, med tre orkestersatser och nio satser med kör, orkester och solister, att framföras i Tomaskyrkan i Leipzig. Bachs kyrka.

År 2011 firar Mariehamns stad sitt 150 års jubileum, och som ett led i detta framförs Lobgesang av en projektkör med hela 130 sångare, en orkester från Stockholm på 60 personer, åländska solister in-

kallade från försångringen och två dirigenter. Initiativtagare och primus motor är **Kaj-Gustav Sandholm**. Han har instuderat körpartierna och dirigerar dem också, att framföras i Alandica. Det är fullsatt både på scenen och på publikplats.

Maxutnyttjad orkester

Maestoso con moto – majestätiskt med rörelse – så inleder orkestern konserten och det kan utgöra mottot för den dryga timme långa musikupplevelsen. Känsloläget pendlar mellan det storartat sprudlande, det eftertänksamma, melankoli och triumf. En ensam klarinett speglar melankolin. Slagverkaren står i upphöjd majestät längst bak i orkestern och utgör ett blickfång, där hon lever med i musiken, ofta med ett leende på läpparna. **Gunnar Julin** styr sin orkester med säker hand.

Orkestersatserna lägger fundamentet och innehåller känslomässiga och tematiska element som senare kommer fram i körpartierna. Mendelssohn kan sin orkester. Han utnyttjar de klangliga möjligheterna på ett varierande sätt. Stråkar och blås-

turas om i huvudrollen. Särskilt tilltalades jag av blåsarnas koralktiga cantus firmus som stråkarna kommenterar.

Disciplinerad kör

Dags för kören att komma in. Disciplinerat och lugnt. Svartklädda med röda scarfar/slipsar. "Allt vad anda har, lova Herren." Det startar stort. Och det finns mycket majestät i verket, till texter från bibeln. Stämningarna varierar mellan total förtröstan på Herren, som i den vackra satsen för sopran och mezzosopran och kör "jag inväntade Herren och han hörde min bön" och efterföljande ångestfyllda tenorsolo "väktare är natten snart över?"

Christian Juslins tenor låter riktigt, riktigt bra. Oron förlöses av sopranens "Natten ÄR förbi". **Theresé Karlssons** replik klingar skönt bakom publiken. Kören bekräftar triumferande och med pondus att natten är till ända, och fortsätter med att vi skall ta till ljusets vapen. När koralen "Nu tacka Gud allt folk" sjungs är det långt från söndagens psalmsång.

Manifestation

Det går bra att njuta av verket

ORKESTERN Recensenten skriver att "Gunnar Julin styr sin orkester med säker hand".
Foto: Fredrik Törnroos

utan att titta på texten i programbladet. Lite förvirrande är det att **Stefan Snellmans** översättning inte är särskilt bokstavstrogen. Till exempel texten "Natt och mörker som Gud skiljer från ljus och morgonrodnad" blir i översättning "alltings ursprung" och något av dramatiken förtas. Jag uppfattar Mendelssohns verk som en rörelse mellan ljus och mörker, stort och smått, förtröstan och missmod, jubel och stillhet.

Det är mäktigt med en kör av

denna storlek, fina solister och en för åländska förhållanden stor orkester. Det är imponerande att det finns en sådan mängd engagerade körsångare på Åland som ju är långt från att vara en storstad. Projektet är en massiv manifestation av hur musiken lever och binder samman människor. Och vad en mans vision kan leda till. Där har vi något att ta efter!

Lena Johanna Svartström
kultur@nyan.ax